

i Kontorholdsgodtgjørelse; thi da maa man dog forudsætte, at der vil blive meget betydeligt Arbejde, som naturligvis væsentligt vedrører Regnskabsvæsenet, som vil blive udført af Andre end Embedsmanden selv. I Forbigaaende sagt om denne Antagelse af 1,800 Rbd. skulde jeg dog mene, at disse Optegnelse mulig hidrøre fra en Tid, da den nu afgaaede Embedsmand allerede var en ældre Mand, af hvem man ikke kunde vente nogen meget væsentlig Deltagelse i selve Forretningernes Udførelse, og at det formentlig dog kunde være tvivlsomt, om der til Embedet, naar det var besat med en arbejdsdygtig Mand, behøvede at beregnes en saa stor Arbejdshjælp som 1,800 Rbd. til en enkelt Del af Amtstueforretningerne i Amtet. Jeg siger, at, hvis man gik ud fra, at alle de Forretninger, der besørjes paa to Amtstuer, skulde udføres under Et, tror jeg, at een Chef meget forsvarelig vilde kunne lade det udføre; men jeg tror ikke, at det er hensigtsmæssigt, at alle disse Forretninger udføres af en kongelig ansat pensionsberettiget Embedsmand. Saa vidt jeg erindrer, give vi til ham 2 pCt. af Skovauktionernes Bælp for Inkasfationer. Det er min Overbevisning, at vi kunne faae dette besørget for det Halve eller maasse mindre end det Halve fuldstændig forsvarelig i alle Maader ved Private, som kunne stille Kaution; og som give lige saa god Garanti som en pensionsberettiget Embedsmand. Naar vi f. Ex. tale om Skovauktioner, saa skulde de udgjøre efter to Mars Gjennemsnit 1,440 Rbd. eller 2,880 Kr. for vedkommende Embedsmænd; det er et ordentligt Lønningstillæg. Jeg skal bemærke, at der er blevet solgt efter den Ordning, som nu finder Sted paa Domænerne i Nordjylland, en Ordning, som jeg efter min Opfattelse finder meget rigtig, f. Ex. ved Hillerød Station for meget store Bælp og Kjøbt af Kjøbenhavnere og Andre omkring i Landet, og disse Mænd skulle reise op langt forbi Hillerød og bort fra Sernbanen til Esrom Amtstue for at betale, hvad de have kjøbt ved Hillerød Station. Det forekommer mig, at det ikke er rigtig at bevare en Amtstue for saadanne Omkjøbsforretningers Vedkommende. Jeg tror, at det vilde være langt fornuftigere, om de Vedkommende, der Kjøbe deres Varer paa saadanne Steder, kunde ligesom ved andre Auktioner henvende sig til en af Staten antaget Inkasfator, som for en billig Penge og mod passende Kaution indkrævede Bælpene. Som sagt, jeg tror, at vi kunde spare i alt Fald 1 pCt. af Gebyrerne ved at ordne Sagen paa denne Maade; men da vil det blive Tilfældet, at af disse Konti, som her er Tale om, at Regnskabet udgjør for Kronborg Amtstue, vil fragaa et meget betydeligt Antal, hvis Inkasfatorforretningerne overdrages saaledes til Private, idet de øvrige Skovkasserforretninger vilde kunne ordnes paa en lignende Maade fuldstændig saa hensigtsmæssigt og endnu billigere for Staten. Jeg tror derfor at turde anbefale, at

Thinget gennem et Udvalg i denne Sag kom til at forhandle med den ærede Finantsminister, om der ikke kunde opnaas en saadan Lempelse i dette Forslag, at vi gjenemførte den af mig omtalte Lovs Regel med en Amtstue i Frederiksborg Amt, saaledes som vi have i forskellige andre Amter, og, om det skulde vise sig fornødent for Forretningens Skyld, da at fritage Amtstuen for en Del af de Forretninger, som ere henlagte til den, men som ligesaa betryggende og langt billigere og fuldt saa bekvent for Befolkningen kunne udføres af en eller flere private Mænd paa det Sted, hvor Auktionens Afholdelse og andre saadanne Forretninger udføres, endnu er Tilfældet. Hvad angaar den foreslaaede Lønning, kan jeg ikke nægte, at jeg ikke finder dette Parti af Motiverne særdeles velgrundet. Man vil se, at Motiverne til Loven tilfjælle Amtsforsvalteren en fast Lønning af 1400 Rbd., adskillige andre Gebyrer for Oppehørsler af Brændehjælpspenge 300 Rbd., Procenter af Salg af Stempelpapirer 70 Rbd., Procenter af Skovkasserauktioner — jeg sagde før Kroner, men det er Rigsdaler — 2880 Rbd., det er i Alt 4750 Rbd. Nu gaar man ud fra, at derfra vil gaa 1250 Rbd. som forøget Kontorhold ud over, hvad der er bewilget. Det er Noget, som jeg allerede har tilladt mig at sætte et Spørgsmaalstegn ved, for saa vidt man kan vente, at en yngre Mand, der naturligvis maa have større Arbejdskraft; end man kunde vente af den hæderlige, i øvrigt dygtige Mand, som nu har taget sin Afsted derfra, vil overtage Embedet. Men saa kommer der; til disse 4750 Rbd., eller efter Beregningen 3500 Rbd., endnu Bolig og Jord; men efter forskellige Avviklinger mener man, at der ikke kan paaregnes nogen Forøgelse af Netto udover 3500 Rbd. Denne Begrundelse er i ethvert Fald meget uklar; thi der nævnes dog ikke, hvilken Værdi Boligen sættes til, hvilken Værdi der afgives til Beddigholdelse, hvor megen Jord der er, hvilken Del der agtes bortsolgt, hvor megen der skulde blive tilbage, og til hvilken Indtægt den kan beregnes; men jeg tror, at det er langt fornuftigere at sælge det Gæle og have Amtstuen, idet vi da blive fri for den lille Domæne i Nordjylland; vi have Nok endda, og jeg synes ogsaa, det er en væsentlig Besparelse, man alt strax kunde opnaa dels ved Bortsalget af Gaarden, dels ved Besparelse af den store Lønning, saa at der kunde være Anledning til at søge at komme overens med Finantsministeren om, at han faar sin ene Amtsforsvalter i Frederiksborg Amt, og Esrom Amtstue bliver nedlagt efter Antydningerne i den af mig nævnte Lov.

Finantsministeren: Jeg tror ikke, at det ærede Medlem, som nu satte sig, havde fuldkommen Ret i alle sine Betragtninger. Det forekommer mig, at netop den Maade, hvorpaa § 5 i Loven af 2den Juli 1870 er affattet, har taget Hensyn til et Tilfælde som det, der foreligger;